

Před 100 roky vyšlo první číslo Rudého práva

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (Dr.Sc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIII

ČÍSLO 245, ZÁŘÍ 2020

CENA 10 Kč

Století zrodu historického názvu pokrokových novin

Před 100 lety – v úterý 21. září 1920 – vyšlo v pražském Lidovém domě v Hybernské ulici první číslo deníku RUDÉ PŘÁVO s mottem: „Proletáři všech zemí, spojte se!“ Jeho prvním šéfredaktorem se stal Bohumír Šmeral. Bylo mezi masy čtenářů rozšiřováno zapálenými kolportéry. Mělo údernost propagandistické tribuny revoluční levice. Lidé poctivé práce, zejména dělnictvo, tento list milovali, bohatí a protisocialističtí zpátečníci jej nenáviděli. Rudé právo se pak 18. května 1921 stalo ústředním orgánem Československé strany komunistické.

Po Mnichovské zradě Československa vyšlo poslední předválečné legální číslo Rudého práva statečně švermovské redakce 20. října 1938. Nebylo však umlčeno! Ani po březnu 1939 za kruté hitlerovské německé okupace! Ohromného rozsahu dosáhlo Rudé právo po osvobození naší vlasti v roce 1945. V 80. letech minulého století za éry socialistického Československa mělo náklad více než 1 200 000 výtisků v pracovní dny, přes 1 600 000 výtisků v sobotu. Po státním převratu v listopadu 1989 začalo vycházet jako první ročník od 1. července 1991 s podtitulkem Nezávislé noviny. Vedení listu pak zrušilo historický

První číslo Rudého práva z 21. září 1920

ký název Rudé právo, jež tak naposledy vyšlo 16. září 1995. Teď nese název PŘÁVO. V nelehkých podmínkách opět nastoleného kapitalismu v naší zemi se snaží ztrátu Rudého práva obětavě nahradit v obtížných podmínkách levicový deník Haló noviny jako pokračovatel předválečného pokrokového tisku.

Nikdy však nezmizí v propadlšti času hluboké stopy, které Rudé právo zanechalo v dějinách československé pokrokové žurnalistiky a naší země vůbec. Jak se slovem bilo na obranu sociálních a politických práv vykořisťovaného pracujícího člověka za dob buržoazní ČSR, jak statečně vlévalo v ilegalitu za časů krvavého nacistického teroru do srdcí a myslí českého národa víru a naději ve vítězství a navrácení svobodného života. Jeho nezapomenutelný odkaz příštím generacím v něm zanechali jeho hrdinní redaktori, kteří položili své mladé životy na oltář vlasti, kterou milovali: Stanislav Brunclík, Julius Fučík, Kurt Konrad (Beer), Jan Krejčí, Václav Křen, František Křížek, Václav Sinkule, Vratislav Šantroch – Hart, Eduard Urx. Prezident ČSR Eduard Beneš po válce každému z nich udělil vysoké vyznamenání: Československý válečný kříž in memoriam. Do této heroické galerie nacisty popravených redaktorů Rudého práva patří i Evžen Rošický. Jeho šéfredaktor Jan Šverma zemřel

v listopadu 1944 při přesunu partyzánů ve slovenských horách.

Navždy bude promlouvat Rudé právo z archivů pravdivou a přesvědčivou řečí, jak občané naší země po 2. světové válce obětavě obnovovali svůj drahý domov v samém srdci Evropy a postupně budovali jeho socialistický charakter až do osudového státního převratu na podzim 1989. Jak svým obsahem přibližovalo čtenářům též bratrskou spolupráci slovenských států, v nichž mělo své stále zpravodaje. Zůstává v moci budoucnosti, která jistě spravedlivě posoudí odchod současného vedení Práva od původního historického názvu Rudé právo. Je úžasné, že Rudé právo v ilegalitě za německé okupace zachovalo svůj revoluční a bojovný název, ale je smutné a paradoxní, že po tak zvvané sametové revoluci, kdy je hlásána demokracie a svoboda slova, tento název ztratilo! Proto pořád jsou i dnes aktuální slova Josefa Václava Sládka z října 1938 z jeho básně **Ne, konec není:**

Ne, konec není, byť to stokrát znělo z úst vítězových, konec ještě není. Porážkou skončil jeden zápas denní leč navěky se slunce nezatmělo. I vyjde zas a v prach sražené čelo Ten seře prach a krví potřísnění Se muži vrhnou v nové zápolení Neb duši nezabil, kdo zabil tělo.

JAN JELÍNEK

Rusko ukázalo vojenskou sílu

Jako ukázka vojenské síly současného Ruska vyzněla vojenská přehlídka uspořádaná 24. června na Rudém náměstí v centru Moskvy na počest 75. výročí vítězství nad nacistickým Německem.

Přehlídka se původně měla konat v tradičním termínu 9. května, ale pandemie si vynutila její odložení. Termín vybral prezident Vladimir

Putin se zřetelem na historii: před 75 lety se totiž na Rudém náměstí konala přehlídka vítězných sovětských vojsk. Putin v projevu na přehlídce připomněl miliony obětí ze všech národů Sovětského svazu na frontě i v zázemí. Sovětská vojska nesla hlavní tíži boje proti nacistickému Německu a statisíce sovětských vojáků zaplatily svým životem za osvobození Evropy

a ukončení holokaustu, řekl. „Tuto pravdu o válce musí Rusko nadále hájit a předávat potomkům,“ zdůraznil. Rusko ale také dle Putina nikdy nezapomene na příspěvek svých spojenců. Připomněl, že jen společně lze mír uchránit před novými hrozbami.

Přehlídce se účastnilo více než 14 000 vojáků, obdobných akcí po celé zemi celkem 64 000, uvedla agentura Interfax. Kromě jedenácti oddílů v historických uniformách a se zbraněmi z dob druhé světové války se představilo také 234 kusů historické a soudobé vojenské techniky, včetně dvou desítek premiér v podobě nejnovějších verzí tanků T-80BVM a T-90M, bojových vozidel pěchoty Kurganec-25 a kanonem ráže 57 milimetrů a Armata s bojovým modulem Kinžal, obrněných vozů Tajfun K a Tajfun-VDV či systémů protivzdušné obrany Derivacija-PVO, S-350, Pancir-SM, Buk-M3 či S-300V4. Na přehlídce se také předvedly raketomety Tornado-S, TOS-1A a TOS-2, vozy pro pokládání minových polí ISDM, rakety pobřežní obrany BAL či vůz pro dálkové zneškodňování min Listva. S ruskými vojá-

Pochodovaly také ženské vojenské oddíly

FOTO – ČTK/AP

ky pochodovaly i spojenecké jednotky, včetně čínských vojáků či jednotky indických Sikhů. Ve vzduchu se předvedlo 75 vrtulníků a letounů.

Ministerstvo obrany ujistilo, že vojáci se připravovali na přehlídku při dodržování všech hygienických norem. Některá města, například Čeljabinsk, Irkutsk, Pjatigorsk či Simferopol, hromadné oslavy válečného vítězství zrušila. Ze zahra-

ničních hostů přehlídce z hlavní tribuny přihlíželi prezidenti Běloruska, Kazachstánu, Moldavska, Tádžikistánu a Uzbekistánu, srbský prezident Aleksandar Vučić či srbský zástupce ve vedení Bosny Milorad Dodik. Účast na květnové přehlídce původně přislíbil i český prezident Miloš Zeman, v novém termínu se ale defilé nezúčastnil s odvoláním na opatření v souvislosti s pandemií. (ČTK)

Během přehlídky prolétl nad Moskvou strategický bombardér Tu-160 (uprostřed) a tankovací letoun Il-78 FOTO Reuters – Evgenia Novozhenina

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Věčná památka mučedníkům z Lidic a Ležáků

Před 78 roky – 10. června 1942 – němečtí nacisté srovnali se zemí obec Lidice. Zastřelili 173 zdejších mužů. Celkem zemřelo 340 lidických obyvatel. Po druhé světové válce se zpátky do vlasti vrátilo 143 žen a 17 dětí.

Tento hrozný zločin na pokojné české obci si letos 10. června připomněli v Lidicích ti, co běsnění přežili. A též ústavní činitelé České republiky za přítomnosti jejího prezidenta Miloše Zemana, předsedů obou parlamentních komor

a premiéra Andreje Babiše. Pietní akt byl kvůli pandemii koronaviru poprvé od roku 1945 neveřejný. „Lidice, to byla odvěta, pomsta nacistů za atentát na Reinharda Heydricha,“ řekl žurnalistům ministr kultury Lubomír Zaorálek (ČSSD). „A Heydrich, to byla snaha o genocidu českého národa.“ Památce lidických mučedníků se rovněž poklonili místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM, její místopředseda a poslanec Stanislav Grospič, poslankyně Miloslava Vostrá, zastupitelé za KSČM Středočeského kraje, členky Levicového klubu žen (LKŽ) a lidé z Klubu českého pohraničí a další občané. Květiny u sochy Lidické ženy s růží položila Květa Šlahůnková, předsedkyně Republikové rady LKŽ s poslankyní M. Vostrou. U Pomníku dětských obětí války od akademické sochařky Marie Uchytlové účastníci pietu uctili památku nejmenších občanů Lidic, zavražděných německými nacisty.

Členky LKŽ položily u lidického Pomníku dětských obětí války bílé květiny.

Poškozen pomník Pohraniční stráž

Na Cínovci v Krušných horách byl 6. června poškozen pomník Pohraniční stráž, instalovaný zde v roce 2008. Zlovolná pracka vandala zasáhla také nově zbudovaný podstavec za pomníkem, na němž má být vztyčena socha pohraničnicka z časů ČSSR. Tento hanebný trestný čin je nahlášený Policii ČR v Dubí na Teplicku. Našemu listu to sdělil Pavel Svoboda, čelný představitel Vlasteneckého spolku

mistra Jana Husa v Teplicích a Okresní rady Klubu českého pohraničí v tomto lázeňském městě. Oprava pomníku a jeho uvedení do původního stavu si vyžádá částku několika desítek tisíc korun. V dopise redakci Slovanské vzájemnosti přitom P. Svoboda podotkl, že v naší zemi je nyní „dost těch, co se pokoušejí přemalovávat historii a úmyslně vracet kolo dějin až do dob nacismu.“ (jel)

Věrní odkazu mistra Jana Husa

V den 605. výročí upálení mistra Jana Husa preláty katolické církve se konalo 6. července tradiční setkání občanů v tábořské Pintovce. První místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip tady v projevu řekl: „Odkaz Jana Husa je aktuální také proto, že dobře vnímal, co potřebuje každý z nás k životu, co potřebuje člověk k tomu, aby mohl žít v pravdě. Byl to boj za to, že není možné páchat zločiny a za peníze se z nich

tkví odkaz Jana Husa v tom, že bere ženy jako rovnocenné partnerky v celé společenské soustavě.

Při příležitosti 605. výročí statečné smrti Jana Husa na kostnické hranici se tradičně sešli již 4. července na úpatí bájně hory Blaník na Benešovsku příznivci KSČM a její představitelé. Ve svém vstoupení se tady místopředseda strany a poslanec Stanislav Grospič dotkl navýsost žhavého tématu, nesmírně důležitého pro život člověka: „...chceme, aby vo-

Pod vrchem Blaník na vzpomínkovém setkání na Jana Husa též byli (zleva) Marie Krejčová, předsedkyně OV KSČM Benešov, zastupitel Středočeského kraje Zdeněk Štefek a poslanci za KSČM Stanislav Grospič a Miloslava Vostrá.

FOTO – Alena Grospičová

potom vykoupit.“ Zdůraznil, že to byl také boj proti cizákům, boj proti těm, kteří chtěli, aby na ně český lid pracoval. „Myslím, že jsme dnes v obdobné situaci,“ správně se trefil do tvrdé reality Filip. Předsedkyně Republikové rady Levicových klubů žen Květoslava Šlahůnková na Pintovce uvedla, že pro levicové ženy v ČR

da jako nejzákladnější surovina našeho přírodního bohatství požívala té nejvyšší právní ochrany.“ Dle něho se voda jako primární surovina musí vrátit do majetku obcí, krajů, případně státu a nesmí být možné vodu prodávat do zahraničních rukou. Přítomní Grospič upozornil, že na bratrském Slovensku to možné není! (SV)

Uctění památky ležáckých mučedníků: zleva Alena Grospičová, tajemnice SV ČR s Alenou Šnajdrovou ze středočeské organizace LKŽ a místopředseda ÚV KSČM Stanislav Grospič, poslanec, který je také členem SV ČR

V komorním duchu bez projevů politiků proběhla rovněž v Ležákách na Chrudimsku pietní vzpomínka na vyvraždění obyvatel někdejší kamenické osady německými zločinci před 78 roky – 24. června 1942. Osadu zcela zničili. Třiatřicet jejich dospělých občanů popravili v Pardubicích. Zastřelili dalších pět lidí z Ležáků a více než 40 spolupracovníků parašutistů,

vyslaných z Anglie do Protektorátu Čechy a Morava. Třináct dětí z Ležáků smrtihlavové odvěkli z jejich domovů a jedenáct dětí zavraždili plynem z výfuků vozu v polském Chelmně. Přežily pouze sestry Marie a Jarmila Štulíkovy. V době, kdy byly předány do Německa na převýchovu, jim bylo jeden a dva a půl roku.

(SV)

Měl poctivost v duši

Ve věku nedožitých 98 let zemřel 9. července Miloš Jakeš, generální tajemník ÚV KSČ z let 1987 až 1989. Pohřeb měl jen za účasti úzkého rodinného kruhu v pražském krematoriu v Motole. Až do své smrti zůstal věrný myšlenkám socialismu, pro něj mnoho užitečného vykonával. I v pozdním stáří se velmi čile a aktivně účastnil akcí na levé straně revoluční barikády. Na smuteční parte, oznamujícím skon svého otce Miloše Jakeše, jeho synové Miloš a Lubomír s rodinami, nechali napsat: „Lásku měl na rtech/ dobrotu v srdci/ poctivost ve své duši.“ Čest jeho památce!

(jel)

Sudety versus Krym

Pokud jde o názor, že jednání Ruska se v ničem neodlišuje od jednání Hitlera, když zabíral naše české pohraničí, tak musím oponovat. České pohraničí, pro které se vžil název Sudety, bylo od počátku součástí českého království a státu, nikdy nepatřilo k Německu a Němci, kteří zde žili, sem přišli především na pozvání české strany. Němci tu jako pozvaní hosté mohli trvale žít, ale nemohli se připojit i s českým územím k Německu. Proto bylo spravedlivé, aby se nám Sudety zase vrátily, což se stalo především díky Rusku.

Navíc záboru Sudet předcházela dlouholetá politická snaha Henleinovy sudetoněmecké strany na jedné straně, jakož i propagandistická kampaň v Německu na straně druhé, která nepravdivě informovala o situaci německé menšiny u nás. Hovořilo se o útlaču, aby se tak získaly světové mocnosti pro nacistický záměr připojení Sudet k Německu. V případě Krymu je to jiné. Nebyl tu žádný krymský Henlein ani žádná ruská propaganda, jež by vše spolu připravili, aby mohli Krym následně zabrat. Vše proběhlo rychle a nečekaně, když se Ukrajina náhle vzdala Ruska a Rusko mělo na vybranou, buď nechat věci jak jsou a strpět

křivdu, nebo se vzít za svá práva a Krym si připojit.

Myslím, že kdyby Putinovi rok před tím, kdy připojil Krym k Rusku, někdo tvrdil, že se tak za rok stane, tak by mu sám vůbec nevěřil. Prezidenta Putina samého překvapil vývoj událostí, kdy musel pohotově jednat a ne stále jen čekat, jak vše dopadne v neprospěch jeho a Ruska. Pokud jde o přirovnávání Krymu k Sudetům, je třeba si uvědomit ještě další rozdíl, že Krym Ukrajině nikdy v historii nepatřil, ale patřil Rusku 300 let. Poté, co ho Ukrajina získala darem od sovětsko-ukrajinského nejvyššího politika Chruščova, bylo to Rusko, komu bylo tímto aktem ukřivděno a bylo proto vzhledem k ukrajinským odstředivým tendencím žádoucí, aby byla zjednána náprava, což se za dramatických okolností stalo v roce 2014.

Jestliže bychom tedy chtěli přirovnat Krym k Sudetům, tak jen tím způsobem, že v obou případech došlo k nápravě starých křivd a omylů, když dané území bylo vráceno původnímu, historickému vlastníku. Nemohlo se tudíž jednat ani se nejednalo o anexi Krymu, ale šlo jen a jen o jeho připojení a navrácení. I zde lze tedy jen těžko uspět s tvrzením, že Putin je fašista. Nechci tím snad tvrdit, že

fašistou je protistrana. Jen jsem chtěl obhájit prezidenta Putina, kterého celý Západ nespravedlivě obviňuje. Prezident Putin tedy není ani bolševik ani fašista a není ani, jak se dnes s oblibou o někom říká, tzv. hráč. Prezident Putin jen řídí velkou zem, která musí dbát o svoji bezpečnost, a to je v podstatě celé.

Pokud bychom však přece jen chtěli přirovnat Krym k Sudetům, tak je to také možné, ale je třeba se nejprve správně zorientovat v historických souvislostech a bezchybně rozpoznat, kdo je kdo. Zkusme si to přiblížit názorně. Sudety byly nejprve naše, poté, po neblahém selhání západních spojenců Francie a Anglie, kdy Beneš byl nucen podepsat Mnichovskou dohodu, připadly Německu, a pak jsme si je s pomocí Spojenců, především Sovětského svazu, vzali opět zpět. A s Krymem je to tak, že byl nejprve ruský, pak, po nepochopitelném darování Chruščovem, připadl Ukrajině a poté, když nastaly nové okolnosti, si ho Rusové vzali opět zpět. Je tedy možné přirovnat Krym k Sudetům, ale je třeba dbát na přesnost v posuzování vyvstálých událostí tak, abychom nakonec neobrátili skutečnost zcela naruby.

MICHÁL KRÁTKÝ

Neušlo nám 1

■ První jaderný reaktor na recyklované palivo

V roce 2022 přejde 4. blok Bělojarské jaderné elektrárny s reaktorem BN-800 plně na recyklované jaderné palivo. K podobné události dojde poprvé v historii ruského jaderného průmyslu a jde o zásadní krok na cestě k uzavřenému jadernému palivovému cyklu. 8. června 2020 to oznámila ruská korporace pro atomovou energii Rosatom, která elektrárnu provozuje. Díky zavedení uzavřeného palivového cyklu vznikne dvousložková jaderná energetika, kdy budou společně provozovány jednak reaktory používající ke štěpení paliva tepelné neutrony, tak i rychlé reaktory. Touto cestou bude možné mnohonásobně rozšířit palivovou základnu jaderné energetiky, energeticky využívat uran 238, který klasické reaktory využít neumějí, navracet zpět do palivového cyklu použité jaderné palivo a minimalizovat objem radioaktivních odpadů. Vývoj a do ladění jednotlivých součástí uzavřeného cyklu je společně s výrobou elektřiny jedním z hlavních cílů 4. bloku Bělojarské elektrárny.

allforpower.cz

■ Obrana proti hypersonickým zbraním

Hypersonické zbraně, které používá pouze Rusko, se v budoucnu objeví i u dalších předních světových velmocí. Prohlásil to ruský prezident Vladimir Putin v rozhovoru s Andrejem Kondrašovem v pořadu „Co týden dal“. „Objeví se. Ale já si myslím, že dokážeme naše partnery příjemně překvapit tím, že až budou mít tyto zbraně, s velkou pravděpodobností my už budeme mít prostředky k boji proti nim,“ uvedl. Dle Putina dnes proti hypersonickým raketám nemůže nikdo bojovat: „Rychlost je taková, že je nelze sestřelit. V tom je jedinečnost našeho dnešního postavení. Znovu opakují: s velkou pravděpodobností budeme mít prostředky boje proti hypersonickým zbraním v době, kdy se u předních zemí světa teprve tyto hypersonické zbraně objeví.“

vesti.ru

■ Ruské archivy se opět otevřely

Archivní dokumenty o prvních dnech II. světové války byly zveřejněny na internetových stránkách ruského ministerstva obrany v multimediální sekci „První dny Velké války“. Návštěvníci stránek se mohou seznámit s archivními dokumenty – operativními a zpravodajskými svodkami Generálního štábu Rudé armády, svodkami z jednotlivých frontů, zašifrovanými telegramy, ale také se vzpomínkami účastníků prvních bojů a poznámkami v jejich denících. „Odtajněné dokumenty dokládají, že na jednotlivých úsecích frontů, a to navzdory nelehkému postavení vojsk Rudé armády, se našim jednotkám dařilo nejen způsobovat škodu nepříteli, ale i vyhrávat první vítězství, zatlačovat přicházejícího nepřítele zpět za státní hranici Sovětského svazu.“

june22-1941.mil.ru

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Útoky na Slovanů již po staletí

První masové útoky na slovanské země prováděli na severu a ve středovýchodní Evropě Frankové a Dánové, pokud pomíneme příležitostné nájezdy Vikingů. Na území Polabských Slovanů, stejně jako na Balty (Prusy), neustále útočila německá markrabata. Polabští Slované až na Lužické Srby byli vyvražďeni. I dnešní Berlín leží v původně slovanském území. K vyvražďení Slovanů přispěla jejich nesvornost a kmenové rozmišky mezi Ratary, Obodrci, Stodorany, Lužici a jinými slovanskými etniky. Expanzi franské říše dokončil až Karel I. Veliký. Na území dnešní Litvy a polského přimoří pak Germáni zničili Balty (Prusy) a zabrali jejich území včetně jejich etnického názvu, které ukradli pro sebe.

Další útoky prováděl Řád německých rytířů, zejména na ruský Novgorod a tamější oblast. Zastavil je až Alexandr Něvský. Řád se neslavně vyznamenal jak v Pobaltí, tak i v Polsku, proti kterému vedl neustálé války. Vybudoval si na území Poláků opevněné hrady jako byl pověstný Malborg. S Polským státem a s knížetstvím Litvským byl řád neustále ve válečném stavu či v ozbrojeném příměří. Proto počín Poláků, kteří definitivně vypraskali Řád německých rytířů ze svého území, zasluhuje nejen obdiv, ale je i příkladem hodným následování pro dnešní český stát i pro Slovensko, kde se i v současnosti tento řád snaží roztahovat a uloupit majetky. Bláboly o „charitativním charakteru“ tohoto v dějinách agresivního protislovanského řádu, patří do říše politického folklóru a nejsou hodny pozornosti právních orgánů těchto států. Omlouvání řádu domácími kolaboranty je trestuhodnou zradou české státnosti. Je nutno připomenout švédské útoky na Rus a slavné vítězství Petra I. u Poltavy, znamenající konec švédské expanze do Ruska, stejně jako porážku Napoleona roku 1812, jež znamenala konec napoleonské expanze ve východní Evropě.

Ve středovýchodní Evropě Frankové s Uhry, nově příchozími do tohoto regionu, rozvrátili a zničili říši Velkou Moravu. Ovšem nikoli totálně. Jejím nástupníkem se stal český stát, který vzoroval Germánům po tisíciletí až doposud. Na jižním směru Germáni postupně obsazovali území Korutan a zabrali i značnou část území Slovinců za pomoci římské církve. O tom vypráví legenda „O pokřtění Bavorů a Korutanců“ (De conversione Bavaorum et Carantanorum). Tak se např. stal slovinský Bělák Villachem... Ne nadarmo Hitler nazval území okupovaného Rakouska jako „Ostmark“ tj. „Východní marka“, hranice proti Slovanům. Toto vše se opakovalo

v nástupnických říších Němců a Rakušanů po dlouhá staletí, kdy se obě říše snažily rozšiřovat na úkor Slovanů západních, východních i jižních. Obě světové války vyvolaly především Germáni snahou o konečné řešení tzv. „Drang nach Osten“ anobř „Tlaku na Východ“. Díky stalinskému SSSR hitlerovský plán nevyšel. Západ od 1. světové války německé říši ustupoval a směřoval ji k protiruské agresí. K tomu, že, použil i zrádců ve slovanských státech.

V Jugoslávii to byli politici jako Cincar-Marković a král nástupník. Proto se lid Jugoslávie vzbouřil pod gen. Simovićem a svrhl kola-

ko-koburské dynastie. Bulharsko se stalo federátem Německa až do hořkého konce a revoluce roku 1944, kdy se Bulhaři postavili po bok SSSR. Totéž se týkalo i odtrženého tzv. Slovenského štátu s bandou zrádců Tisem, Machem, Durčanským, Tukou, Sidorem a dalšími. Teprve roku 1944 SNP vrátilo Slovensko do antifašistické fronty. Ve všech těchto slovanských státech se vždy s Germány paktovaly vládoucí panské vrstvy proti vlastním národům. Proto je třeba zásadně odporovat adoraci těchto zrádců.

Dnes Západ vytrvale podporuje nejen falšování dějin slovanských

Útočníci dobyvačného Řádu německých rytířů (vpravo) se vrhají do boje

Obrázek: zdroj www.sternberk.org

boráčnickou vládu, načež Hitler zaútočil na Jugoslávii. Předtím Hitler nalákal polské vůdce Pilsudského a Becka k paktu o neútočení z roku 1934. To byl první pakt slovanského státu s Hitlerem. Měl platit až do roku 1943! Hitler pakt roztrhal jako cár papíru, tak jako předtím roztrhal Mnichovskou dohodu, a okupoval zbytkovou ČSR. V Chorvatsku vznikla protistátní organizace Ustaša, založená – jak symbolické – ve Vídni roku 1929 pozdějším válečným zločincem Antem Paveličem a dalšími. V téže Vídni pak téhož roku založili Bandera a Melnyk fašistickou protipolskou a protiruskou organizaci OUN Ukrajiny. V maďarském táboře Jankapuzsta se pak cvičili ustašovci i banderovci. Zde byl vycvičen ustaša Makedonec, který zavraždil jugoslávského krále Alexandra Karadjordjeviče a francouzského ministra zahraničí Barthoua v Marseille roku 1934, téhož roku kdy Polsko s Hitlerem paktovali. Od té doby se Francie fašizovala a zrála pro Mnichov.

Západní vlády nečinili NIC pro slovanské státy, naopak samy dávaly prostor k Hitlerovu řádění. Británie nejdříve učinila s Hitlerem námořní dohodu a poté v Mnichově prodala ČSR spolu s proradnou, prohnitou, zfašizovanou Francií, jež porušila spojeneckou smlouvu s ČSR A SSSR. Právem po Mnichovu českoslovenští důstojníci genštábu v Račicích strhávali s odporem britská a zejména francouzská vyznamenání. V Bulharsku se s Němci paktoval car Boris, pocházející ze sas-

států, ale vytváří soustavně obraz „nepřátel lidstva v čele s Ruskou federací“. Tak, jak to dělal nacista Goebbels a jeho propaganda. Tak, jak to dělali domácí zrádci, u nás například ministr Moravec nebo v Norsku Vidkun Quisling, jenž se stal synonymem fašistické kolaborace v celé Evropě. Západ k tomu využívá, jako již tolikrát v dějinách, všech pátých kolon domácích zrádců a kolaborantů – u nás třeba v řadách TOP, KDU, ODS, STANu.

Západní pseudohistorikové a politologové šíří jak historické nesmysly o tom, že SSSR spolu s III. reichem byli „spoluviníky II. světové války“, tak výmysly o německých menšinách ve slovanských státech, když pravdou je opak. Viníkem II. světové války bylo jen Německo, spolu se zradou Západu, především vůči slovanským státům. A jaký byl vždy cíl této propagandy? Vyvolat antiruské a antislovanské štvánice a válečnou náladu – tehdy proti SSSR, dnes proti Ruské federaci.

Je třeba podporovat historiky a vědce, kteří pravdivě, objektivně zobrazují dějiny II. světové války a stavět je proti lžím a výmyslům novodobých kejklířů s historií, kteří zhusta naprosto postrádají jakékoli odborné vzdělání v tomto směru. Lži o Slovanech a zejména o Rusku slouží jen nepřítelům zastoupeným v Evropské unii. Pravdu nelze z dějin vymazat – jak se o to snaží takzvané elity – i když ona pravda vyděsí!

JIRÍ JAROŠ NICKELLI,
Společnost L. Svobody, Brno

Neušlo nám 2

■ Modernizace ponorkového loďstva

Hlavní jaderná ponorka modernizovaného projektu 885M (Jaseň-M) Kazaň a první sériová strategická jaderná ponorka zdokonaleného projektu 955A Borej-A budou předány vojenskému námořnictvu RF v prosinci 2020, sdělil náčelník Sjedenoceně loďařské korporace Alexej Rachmanov. Víceúčelové jaderné ponorky Kazaň, Novosibirsk, Krasnojarsk a Archangelsk, stavěné dle zdokonaleného projektu Jaseň-M, mají výtlak 13,8 tisíce tun, ponor 520 metrů, posádka čítá 64 členů, autonomní provoz dosahuje 100 dní, rychlost pod vodou činí 31 uzlů. Ponorky mají ve výzbroji miny, torpéda 533 mm, rakety s plochou dráhou letu Kalibr a Onyx. Modernizovaný projekt se liší od základního radioelektronickými zbraněmi, zdokonaleným zařízením a materiály, které dodávají ruští výrobci. Ponorka má být vyzbrojena hypersonickým raketovým systémem Cirkon. sputniknews.com

■ Projekt Sojuz – Apollo

Dne 15. července 1975, uprostřed studené války, zahájily dvě hlavní znepřátelené mocnosti spolupráci na projektu, který měl obrovský politický význam. Došlo totiž ke spojení kosmické loď Sojuz-19 a americké loď Apollo, a to v rámci kosmického letu. Ten se stal v historii lidstva prvním takovým společným letem kosmonautů z různých zemí. „Úspěch experimentálního letu Sojuz-Apollo byl silným impulsem pro uvolnění mezinárodního napětí a pro rozvoj spolupráce ve výzkumu a ovládání vesmíru. O čtvrt století později byla tato zkušenost využita a rozšířena při budování Mezinárodní vesmírné stanice,“ uvedla Ruská kosmická agentura.

sputniknews.com

■ Nové vyšetřování zločinů nacistů

Ruský vyšetřovací výbor (SK) vede vyšetřování nových případů zločinů nacistů období II. světové války, využívá tajných archivů, které nejsou k dispozici historikům. Řekl to v rozhovoru s „RIA Novosti“ vedoucí SK Alexander Bastrykin. „Práce probíhá i s utajenými archivy, které nejsou k dispozici širokému spektru výzkumníků a zástupců vědecké komunity. Zároveň k vyhledávání uvedených archivních materiálů a trestních případů přispívají moderní možnosti datových schránek orgánů ministerstva vnitra a dalších úřadů,“ vysvětlil šéf SK. Bastrykin zdůraznil, že během Mezinárodního tribunálu v Norimberku a v dalších poválečných procesech nebyli odsouzeni zdaleka všichni nacističtí zločinci, mnohým se podařilo uprchnout. Vedoucí SK v této souvislosti poukázal na nutnost pokračovat v pátrání, které by potvrdilo princip neodvolatelnosti trestu. „Bez ohledu na to, zda jsou naživu nebo ne, musíme je pojmenovat a ukázat, co tyto osoby udělaly,“ vysvětlil Bastrykin. Jako další cíl vyvolaného rozruchu nad zločiny spáchanými nacisty v letech II. světové války označil šéf úřadu odpor proti oslavování nacismu.

rbc.ru

Stranu 3 připravili a redigovali Jan Jelínek a Miroslav Havlík

Neušlo nám

■ Schůzka o strategické stabilitě

Zvláštní zástupce prezidenta USA pro kontrolu zbrojení Marshall Billingslea prohlásil, že se USA a Rusko dohodly na nové schůzce o strategické stabilitě ve Vídni. USA se na jednáních s RF dohodly na vypracování nové smlouvy, která bude zahrnovat všechny jaderné zbraně, a to nejen strategické. Pracuje se na možné budoucí třístranné nebo mnohastranné dohodě o kontrole zbrojení. Billingslea nevyloučil prodloužení smlouvy o snížení strategických útočných zbraní (START III), vytyčil však nutnost pokroku ve vypracování nové smlouvy. USA a RF ve Vídni potvrdily zřízení pracovní skupiny pro vesmír a řady dalších, také hodlají provádět schůzky operativně, prohlásil v rozhovoru pro agenturu Sputnik náměstek ministra zahraničí RF Sergej Rjabkov, který vedl jednání za ruskou stranu.

■ Prokuratura vyšetřuje Porošenka

Kancelář generálního prokurátora Ukrajiny zahájila vyšetřování případu ve věci vlastizrady a zneužití pravomoci bývalého prezidenta Petra Porošenka po zveřejnění záznamů jeho údajných hovorů s bývalým viceprezidentem USA Joem Bidenem a ministrem zahraničí Johnem Kerryem. Záznamy úřadu předal poslanec parlamentu Andrej Derkač. Zprávu uveřejnila „Ukrajinská pravda“. Obsahují informace, hovořící o vměšování amerických politiků do vnitřních záležitostí Ukrajiny. **tass.ru**

■ Německo zodpovědné za rozpoutání války

Německý ministr zahraničí Heiko Maas a ředitel Institutu soudobých dějin Andres Wirsching uveřejnili společný článek, ve kterém označili pouze Německo a jeho nacionálně-socialistický režim zodpovědný z rozpoutání 2. světové války. Varují, že připisování role pachatele jiným národům je nespravedlnost pro oběti války, a že jakékoli snahy o přepisování dějin povedou k rozdělování Evropy. 8. květen 1945 má Němcům připomínat cenu, kterou musel celý svět zaplatit za příchod Hitlera k moci – desítky miliónů obětí agresivního režimu. **spiegel.de**

■ „Neviditelné“ letadlo

Rusko zahájilo výrobu prvního prototypu nového „neviditelného“ strategického bombardéru s označením PAK DA, který využívá technologii stealth, ztěžující zachycení stroje radary. Napsala to agentura TASS s odvoláním na dva zdroje z obranného průmyslu. Podle jednoho ze zdrojů je projektová dokumentace k tomuto bojovému letounu hotová a příslušný letecký závod začal přijímat materiál potřebný k výrobě prototypu. „Sestavení stroje skončí v příštím roce,“ upřesnil druhý zdroj. Letadlo bude schopno nést řízené střely, samonaváděcí bomby a nadzvukové zbraně. Rusko už disponuje stíhačkou Su-57 využívající stealth. Poprvé vzlétla před deseti lety, avšak nevyrábí se ve velkém množství. Do aktivní služby má být zavedena ještě letos. Na „neviditelném“ bombardéru pracuje i Čína. Letadlo Si-en H-20 by mohla předvést letos v listopadu.

Stranu 4 připravili a redigovali
Miroslav Havlík a Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

V Tverí odstránili pamätnú dosku venovanú poprave v Katyni

Prokuratura Centrálnéj oblasti mesta Tver vykonala previerku zákonnosti inštalácie symbolu stalinských represí na budove, ktorá je dnes sídlom Tverskej štátnej lekárskej univerzity. Závery tejto previerky sú nasledovné: Neexistujú dôkazy svedčiace o tom, že by v tejto budove bývalého sídla úradu NKVD na Sovietskej ulici v Kalinine (dnes Tver) došlo v roku 1940 k postrieľaniu 6 300 poľských občanov. Od roku 1939 sa Poliaci nachádzali v Ostaškovskom tábore, ktorý sa nachádzal v priestoroch kláštora Nilova pustovňa v meste Ostaškovo v Tverskej oblasti.

V správe dozorného orgánu v súvislosti s tým je konštatované, že osadenie pamätnej dosky s nápisom „Pamiatke Poliakov z tábora Ostaškov zavraždených v Katyni v mene zachovania mieru“ je neoprávnené a pamätnú dosku treba demontovať. Rozhodnutie prokuratúry bolo vykonané 7. mája 2020. Každoročne prichádzali k pamätnej doske uctiť si pamiatku obetí represí poľské i ruské delegácie, aj prostí občania, ktorí uverili priznaniu sovietskej viny za „katynskú“ vraždu“, ktorú v apríli 1990 priznal prezident ZSSR Michail Gorbačov vrátane jej tverskej časti o smrti Poliakov v meste Kalinin v roku 1940. Podľa verzie Gorbačova, ktorý opakovane demonštroval ústupky Západu, postrieľaných Poliakov pochovali pri dedine Mednoje 30 km od oblastného centra Kalinin. Právníkov zaujala najmä tá skutočnosť, že na samom začiatku najprv Gorbačov určil vinníkov

a potom prikázal Hlavnej vojenskej prokuratúre začať vyšetrovanie trestného činu o osude Poliakov, ktorí sa do sovietského tábora dostali v roku 1939.

Počet obetí zobrali zo zoznamov prepravených osôb, podľa ktorých Poliakov prevážali z Ostaškova do Kalininu z dôvodu nasledujúceho prerozdelenia osôb do jednotlivých táborov v rozličných oblastiach ZSSR. Takto potom v pamätnom komplexe Mednoje nainštalovali 6 300 poľských tabličiek s menami zobraťmi zo zoznamov prevážaných osôb. Analogická cifra súhlasí s obsahom stranických dokumentov tajného „Zväzku č. 1“, ktorý sa „vynoril“ v roku 1992 z iniciatívy Borisa Jeľcina – aktívneho spolupáchateľa rozvalenia ZSSR a verného nasledovníka Gorbačova v ústupkoch Západu. Po odbornej expertíze tohto Zväzku je veľmi ťažké považovať ho za dôkaz sovietskej viny v záležitostiach Katyne. Expertné kriminalistické laboratórium jedného zo špičkových špecialistov Ministerstva vnútra Ruskej federácie E. Molokova došlo k uzáveru, že podľa ich expertízy list Beriji Stalinovi No794/B svedčí o tom, že prvé tri strany sú napísané na písacom stroji, ktorého písmo sa nenachádza a nezhoduje so žiadnym písmom z dokumentov NKVD tohto obdobia a štvrtá strana je naklepaná na písacom stroji písmom, ktorý na iných dokumentoch nachádzame. S najväčšou pravdepodobnosťou je celý Zväzok sfalšovaný špecialistami, aby sa neskôr mohlo využiť na propagandistické ciele.

Nebohý poslanec Štátnej dumy RF Viktor Iljuchin v roku 2010 verejne vyhlásil, že sa na neho obrátila istá osoba s vyhlásením, že sa osobne podieľala na rozsiahlej falzifikácii historických dokumentov, vrátane „Zväzku č. 1“, na začiatku 90-tych rokov. Osoba mu ako dôkazy predložila formuláre, prázdne strany dokumentov, falošné pečiatky a pečiatky s podpismi štátnych činiteľov ZSSR a detailne mu popísal proces falzifikácie, ktorý vykonávala špeciálne zložená skupina expertov. Na tomto odkaze: <https://www.youtube.com/watch?v=jRJzkiAKarQ> je k dispozícii vyhlásenie Viktora Iljuchina, na ktorom tento poslanec Štátnej dumy RF demonštruje spôsob, ako sa vyrábali falošné dokumenty uvedeného obdobia.

No pozorujeme skutočnosť, že prívrženci verzie Gorbačova „prekrstili“ prepravné zoznamy Poliakov na zoznamy exekučné, no žiadne dôkazy popráv tisícov osôb v Kalinine sa do týchto chvíľ nenašli. Prokuratura viedla vyšetrovanie celých 14 rokov. V materiáloch trestného činu je zaznamenané, že pri exhumáciách v Mednom objavili pozostatky celkom 243 osôb, z ktorých ako Poliakov dokázali identifikovať všetkého 16 osôb. K číslu 6 300 je to ďaleko!

Ruské ministerstvo spravodlivosti zhrnulo v rokoch 2010-2012 vo svojich memorandech výsledky vyšetrovania, ktoré boli odoslané na Európsky súd pre ľudská práva. V nich je konštatované, že poľská časť memoriálneho komplexu bola navrhnutá a vyrobená v Poľsku bez

toho, že by Poliaci sa obrátili na Hlavnú vojenskú prokuratúru RF s cieľom získať oficiálny zoznam obetí. Preto osobné tabule s menami zomretých nie je možné považovať ako dôkazy akýchkoľvek skutočností. Zato však dôkazom vratkosti verzie Gorbačova je v roku 2000 objavenie pozostatkov dvoch väzňov z Ostaškovského tábora, a to Malowiejského a Kuligowského na Západnej Ukrajine. Totiž v meste Vladimir – Volinskij v spoločnom hrobe našli poľski archeológovia osobné identifikačné žetóny týchto dvoch osôb. V hrobe okrem toho našli pozostatky tiel žien a detí. Vedci dokázali, že všetky tieto obe boli postrieľané fašistami v roku 1941. Čiže Malowiejski a Kuligowski v skutočnosti zahynuli rukami Nemcov na Ukrajine, no tabule s ich menami sú v memoriáli Mednoje uprostred obetí „krvavého Stalina“. Bolo by zaujímavé zistiť, či o tejto kauze vedia ich rodáci?

Pamätná doska, ktorá bola 7. mája 2020 demontovaná v Tverí, podobne ako celý pompézny poľský areál v Mednom sú dodnes prezentované ako symboly „stalinských represí“. Ako však vidíme na základe výsledkov vyšetrovania trestného činu, ktoré sú jasne stanovené v memorandech Ministerstva spravodlivosti RF, ako aj na základe výsledkov previerky prokuratúry v roku 2019, tie vcelku hovoria o nasledujúcom: Nie je možné zamieňať si módne politické mýty s právne dokázanými faktami.

**ILJA KASJANOV
PŘEKLAD Z RUSKÉHO
JAZYKA: TIBOR KOREČKO**

Rusí pokl'aknú íba pred vlast'ou

V súvislosti s podivnými udalosťami v Spojených štátoch a ich prienikom v globálnom rozmere dokonca do sféry športu, vyvolalo pozornosť odmietnutie ruského pretekára Formule 1 Daniila Kvjata pokl'aknúť

v rámci hnutia Black Lives Matter. Ruský pilot svoj čin odôvodnil napríklad v tomto článku: <https://denikslovensko.sk/49532/pilot-f1-kvjat-v-rusku-pokl'akneme-iba-pred-vlajkou-vlastou-a-bohom/>

takto: „Moja mentalita a vzťah k mojej krajine mi nedovolia pokl'aknúť. Má to určité dôvody. Som pripravený ukázať, že som proti rasizmu, ale kl'aknúť si, je niečo, čo som sa rozhodol nespraviť,“ zdú-

vodnil Kvjat svoje konanie s tým, že Rusi pokl'aknú íba pred vlast'ou, vlajkou a Bohom.“ V prílohe posielam historickú fotografiu, ktorá slová Daniila Kvjata potvrdzuje.

TIBOR KOREČKO

Stalingrad: Vojáky čekali boj na život a na smrť. Ještě předtím klekli na kolena před Rudou zástavou.

FOTO – archiv

Pro změnu Ústavy RF 77,92 % občanů

Ústřední volební komise Ruské federace oznámila, že po sečtení 100 % hlasovacích lístků za přijetí změn Ústavy RF hlasovalo 77,92 procent Rusů, proti změnám se vyslovilo 21,27 % hlasujících.

Rusové mohli hlasovat v týdnu od 25. června do 1. července. S inicia-

tivou novelizace ruské ústavy přišel letos v lednu prezident Vladimir Putin. Ten navrhl, aby se z ruštiny stal oficiální jazyk Ruska jako jazyk státotvorného národa. V zákoně je ukotveno, že Rusko je nástupnickým státem Sovětského svazu a že sjednocené tisíciletou historií za-

chováva památku předků, kteří jim „předali ideály a víru v Boha“. Je zakázáno zabránit území RF.

Ústava určuje manželství jako svazek muže a ženy. V hlavním zákoně je zaznamenána indexace důchodů minimálně jednou ročně. V Rusku je garantováno povinné

sociální pojištění, adresná sociální podpora obyvatel a také indexace sociálních podpor a dalších sociálních výplat. Díky nové úpravě může v prezidentských volbách opět kandidovat současný prezident Vladimir Putin.

sputniknews.com

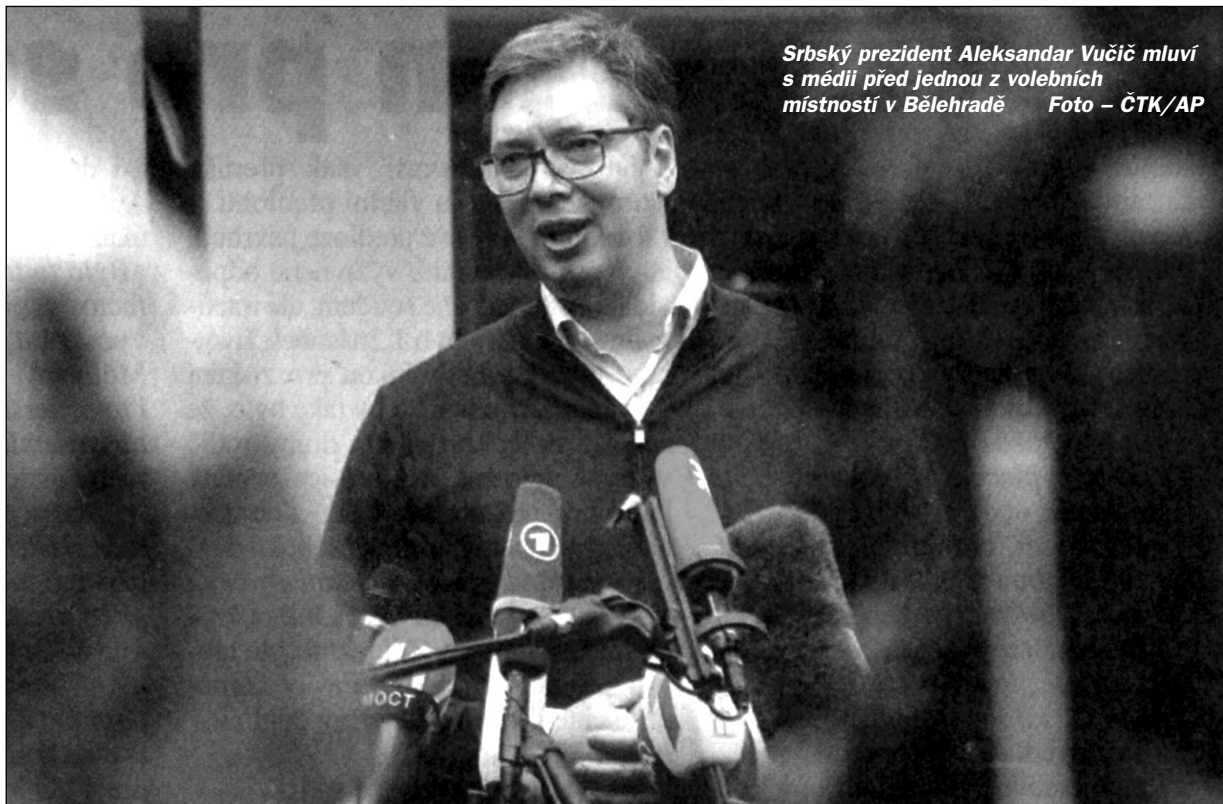

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Drtivé vítězství srbského prezidenta

Drtivé vítězství vládní Srbské pokrokové strany (SNS) v parlamentních volbách posílí postavení prezidenta Aleksandara Vučića na srbské politické scéně. Podle nezávislé agentury CESID získala SNS, jejímž je Vučić předsedou, téměř 63 % hlasů. Bojkot části opozičních stran se na volební účasti neprojevil.

Podle předběžných výsledků vytvořených po sečtení zhruba 93 procent hlasů vedla SNS se ziskem 62,6 procenta hlasů. V přepočtu na mandáty je její náskok před ostatními ještě výraznější – podle současných propočtů obdrží v 250členném zákonodárném sboru 189 mandátů, tedy přibližně 75 %. Znamená to, že bude mít pohodlnou ústavní většinu. „Dostali jsme od lidí obrovskou důvěru,“ řekl Vučić novinářům po vyhlášení prvních předběžných výsledků. „Srbové rozhodli, jakou budoucnost chtějí.“ Druhá je s necelými 11 % Socialistická strana Srbska (SPS), která ve vládě zaujímá roli dlouhodobého juniorního partnera Srbské pokrokové strany. Kromě toho 3% práh pro vstup do zákonodárného sněmu překračuje

Srbský prezident Aleksandar Vučić mluví s médii před jednou z volebních místností v Bělehradě. Foto – ČTK/AP

z celkem 21 kandidujících stran už jen pravicově populistický Srbský vlastenecký svaz (SPAS) bývalého hráče vodního póla a starosty jedné z bělehradských městských částí Aleksandara Šapiče. Přízeň

jeho uskupení vyjádřilo kolem 4 % voličů.

Své zákonodárce budou mít v 250členném jednokomorovém parlamentu i zástupci maďarské, albánské a bosenské menšiny, pro

kteří 3% práh neplatí. Voliči nevyšly výzvu části opozičních stran sdružených v koalici Svaz pro Srbsko (SzS), aby hlasování bojkotovali. Zatímco ve volbách z roku 2016 dosáhla účast 56,7 %,

podle odhadů nevládní organizace CRTA se k urnám dostavilo mezi 48 a 49 % voličů. SzS k bojkotu přistoupil s tvrzením o autoritativním způsobu vládnutí Vučića a jeho koalice, které zahrnuje omezování svobody médií či fyzické útoky na opoziční aktivisty. Také korupci a vazby na organizovaný zločin. Prezident a spojenci všechna obvinění odmítají. Prezident nekandidoval, ale v kampani byl všudypřítomný. Kandidátka SNS zněla: Aleksandar Vučić – pro naše děti. Voliči výsledkem ocenili politiku Vučića a vládnoucí koalice, jež usiluje o členství v Evropské unii při zachování těsných vazeb s Ruskem a Čínou.

(ava, ČTK)

Neušlo nám

Česká republika v projektu rychlého reaktoru?

Společnost Rosatom doufá, že se její zahraniční partneři zúčastní projektu světově nekapacitnějšího více účinného výzkumného rychlého reaktoru (MBIR). Uvedl to během setkání s ruským prezidentem Vladimírem Putinem generální ředitel Rosatomu Alexej Lichačov. „Doufám, že se to stane atraktivním společným projektem pro naše partnery ve Francii, Číně a České republice, inovativním pro přípravu reaktorů budoucích generací,“ uvedl Lichačov. MBIR o kapacitě 150 MW se staví na bázi ruského Výzkumného ústavu atomových reaktorů ve městě Dmitrovgrad. Dle plánů může být v provozu kolem roku 2025. Reaktor má nahradit stávající výzkumné zařízení BOR-60 a významně rozšířit dostupné možnosti pro experimenty.

sputniknews.com

■ Poslední výstřely ve 2. světové válce

Německý časopis Spiegel otiskl rozhovor s Nikolajem Pudovým, veteránem, který prošel celou válkou a po Vítězství na čas zůstal v Německu. Nikolaj vzpomíná na poslední dny války, na svůj poslední boj i na zážitky z Němci a z Německa po válce. spiegel.de

■ Rekonstrukce Slavína v Bratislavě

Jedna z hlavních dominant Bratislavy, vojenský památník Slavín, projde rozsáhlou rekonstrukcí. Bude

trvat do roku 2022. První etapa prací začala na začátku července. Počítá se i se zřízením muzea, věnovaného událostem II. světové války v sutěrénu památníku. „Chceme, aby Slavín byl viditelnou dominantou města, a proto se zaměříme i na obnovu osvětlení památníku,“ sdělil primátor Matúš Vallo. spravy.pravda.sk

(ČTK)

V Severní Makedonii vlastně další remíza

Předčasné parlamentní volby v Severní Makedonii těsně vyhrál Sociálnědemokratický svaz Makedonie (SDSM) expremiéra Zorana Zaeva. Podle předběžných výsledků, které 17. 7. oznámila centrální volební komise, obsadí ve 120členném Shromáždění 46 křesel.

K vytvoření vlády tak svaz bude opět potřebovat koaliční partnery, vyjednávání zřejmě bude nesnadné.

Přehled výsledků voleb, který komise zveřejnila po sečtení hlasů z téměř všech volebních středisek, potvrzuje předpoklad předvolebních průzkumů, že půjde o velmi vyrovnaný volební boj. Zvítězila koalice Můžeme vedená SDSM se ziskem 36,12 % hlasů.

Druhá s minimálním odstupem skončila koalice, v jejímž čele stojí konzervativně-nacionalistická strana VMRO-DPMNE Christijana Mickoského. Toto uskupení díky podpoře 34,85 % obsadí v parlamentu 44 křesel.

Z 15 stran a koalic, které do voleb přihlášily své kandidáty, bude

Severní Makedonci a Makedonky přišli k urnám v rámci předčasných parlamentních voleb, ale o budoucnosti příliš nerozhodli. Výsledek se podle předběžných čísel nejvíc ze všeho blíží remíze. Foto – ČTK/AP

mít své zástupce kromě uvedených dvou pět dalších. Na třetím a čtvrtém místě jsou strany reprezentující albánskou menšinu, která tvoří zhruba čtvrtinu ze dvou milionů obyvatel země. Demokratická unie pro integraci (DUI) bude mít 15 poslanců a Aliance pro Albánci

(AA) 12. Dva další mandáty získala strana Levice a jeden Demokratická strana Albánců (DPA).

„Občané přišli hlasovat pro bezpečnou budoucnost, pro jednotu a solidaritu... pro řád a spravedlnost,“ uvítal vítězství podle agentury MIA Zoran Zaev. „Občané

hlasovali pro lepší dnešek a pro lepší budoucnost. Cesta vpřed je potvrzená. Řekl jsme jasné NE nebezpečí,“ dodal expremiér s narážkou na hlavního politického soupeře sociálních demokratů VMRO-DPMNE.

Zaev skutečně obnovení dřívější většinové koalice ještě zcela jistě nemá. Vůdce strany DUI, partnera z předchozí společné vlády, Ali Ahmeti totiž před volbami naznačil, že bude usilovat o to, aby se poprvé stal v zemi předsedou vlády Albánie.

Šlo o první volby poté, co tato bývalá jugoslávská republika přijala změnu názvu na Severní Makedonie s cílem ukončit letitý spor s Řeckem, které kvůli němu blokovalo euroatlantickou integraci souseda. Příslušná dohoda obou zemí umožnila Severní Makedonii letošní smutné vstoupení do útočného vojenského paktu NATO (což Zaevovi evidentně nepomohlo) a otevřela jí cestu k zahájení přístupových rozhovorů s Evropskou unií.

(ČTK)

Chorvatsko po volbách

V chorvatských parlamentních volbách zvítězilo podle předběžných výsledků se značným odstupem vládní Chorvatské demokratické společenství (HDZ). Po sečtení 99 % hlasů získalo 66 křesel v 151členném parlamentu a je v pohodlné pozici pro vytvoření vlády, jež se musí vypořádat s pandemií a jejími ekonomickými dopady.

Průzkumy naznačovaly značně vyrovnaný souboj mezi HDZ a středolevou koalicí vedenou sociálním demokratem Davorem

Bernardičem. Strana premiéra Andreje Plenkoviče však nakonec získala náskok nad opozicí, jež zřejmě obsadí 41 křesel. Bernardič už oznámil, že vzhledem k výsledku z vedení své strany odstoupí. „Takový výsledek je pro HDZ nejen velkým vítězstvím, ale i vítězstvím, které nás zavazuje,“ řekl Plenkovič svým spolustraníkům. „Máme za sebou mandát s řadou výzev, ale budoucí výzvy budou ještě větší.“ Protože HDZ nezískalo nadpoloviční většinu křesel, musí tak uvažovat při tvorbě vlády

o koaličních partnerech. K dosažení kýžených 76 křesel by se mohlo spojit s osmi poslanci, kteří zastupují menšiny, či euroskeptickým Vlasteneckým hnutím (DP) folko-vého zpěváka Miroslava Skora, které by mělo získat šestnáct zástupců.

Předčasné volby vyvolal premiér Plenkovič, když v květnu parlamentu navrhl jeho rozpuštění. Argumentoval nutností čerstvého vládního mandátu pro oživení ekonomiky postižené důsledky koronaviru. Chorvatsko mělo do-

sud mírný průběh epidemie – nakazilo se jenom něco přes 3000 lidí, zemřelo jich 113. V minulých čtrnácti dnech ale země zaznamenala nárůst denního počtu nových případů, teď přibývá denně zhruba 80 nakažených. Ekonomika země u Jaderského moře je silně závislá na turistu, jenž kvůli pandemii koronaviru letos významně poklesl. Podle prognóz by se výkon hospodářství mohl snížit až o 10 procent, což je nejhorší výsledek za několik desetiletí.

(ČTK)

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Válečný zločinec Thaci obviněn. Bude odsouzen?

V současnosti je po dvaceti letech útočné války NATO proti Jugoslávii roku 1999 objevují zcestné názory, že prý tato válka byla jen „jakousi epizodou v likvidaci federální Jugoslávie“. Tyto názory nezastávají jen zástupci nepřátel Jugoslávie, ale bohužel i část evropské levice. Tak například i dr. Sara Wagenknechtová, jinak oprávněná kritička politiky vůdkyně Německa a EU Frau Merkelové, nikdy ve výčtu agresí NATO nezminila jugoslávskou válku. Přitom pravdou je opak. Proč nelze jugoslávskou válku roku 1999 nazývat „vojenskou operací“, „trestním zásahem NATO proti fašismu Miloševiče“, a podobnými pojmoslovnými bláboly? Protože vojenské tažení NATO proti tehdy ještě zbytkové federální Jugoslávii dvou svazových republik – Srbska a Černé Hory – vykazovalo všechny znaky nelegitimní agresivní války. Za první to byla délka konfliktu. Rovné tři měsíce. Za druhé to byl plošný rozsah akce. Nebylo to jakési „bombardování odbojného Beogradu“ jak to bláboli neinformované zaujaté kruhy. Jugoslávské území bylo bombardováno plošně a bomby dokonce zasahovaly i sousední území Maďarska a Banátu. Za třetí, nebyly bombardovány pouze vojenské cíle, ale naprostá většina zásahů se týkala civilních objektů, což jsem mohl jako očitý svědek těchto zásahů sám potvrdit. Za čtvrté, byl poměrně vysoký počet civilních obětí, přičemž odhady nikdy nebyly spočítány přesně. Pohybují se od čtyř do deseti tisíc obětí (?). Přičemž nepočítáme „vedlejší oběti“, zasažené účinkem radiace kazetových bomb s ochuzeným uranem. Za páté, bombardování bylo odráženo jak protileteckou palbou tak i letectvem svazové republiky Srbska a ta měla i válečné úspěchy v sestřelení útočníků. Za šesté, byla

plošně zničena valná infrastruktura země, počínaje mosty, silnicemi, rafineriemi, přístavy, továrnami a konče vodárnami, elektrárnami, televizními vysílači a studii, nemocnicemi a kláštery, což jsem rovněž viděl na vlastní oči. Za sedmé, došlo k rozsáhlé kontaminaci nejen velké části půdního fondu, počínaje Vojvodinou a konče Kosovem, ale i ke kontami-

ci ukradená celá provincie. Protože poprvé v dějinách původně obranné aliance NATO se tato obrátila v agresivní svaz. Protože poprvé v dějinách nejen NATO, ale i USA a EU došlo k vojenskému zásahu ze strany poraženého Německa, jež dosud má na svém území okupační armádu USA. To vše jsou důvody, které nás odbojáře nutí nazývat tuto dě-

i ČSSD, která potupně, lokajsky a kolaborantsky schvalovala přelet barbarských bombardérů na druhdy bratrskou Jugoslávii. Sám nynější prezident, tehdejší premiér Ing. Zeman, nyní poctivě ferdýšoval a kající přiznal svou vinu na souhlase s přeletem bombardérů na Jugoslávii. Jediní odpůrci tohoto barbarského válčení byli poctiví komunisté –

němu válečnictví vyvolával dojem jakéhosi hitlerovského federáta brojícího proti bolševismu na východní frontě. Žádný pan Halík, Herman, ani jiní koryfejové pana Havla nikdy nesmažou jeho vyjádření nikoli agentuře Reuters, nýbrž pařížskému listu Le Mond, kde zavedl v hyperbolické metafoře ostudný pojem „humanitárního bombardování“. Tím uvalil věčnou hanbu na Českou republiku ve vztahu k Srbsku a srbskému národu, kterou ještě budeme pracně omývat mnohá desetiletí. Pana Havla zásadně nezajímaly oběti této války, a proto klidně mohl nelegálně vstoupit na území Kosova. Vše později dovršil pan kníže zahraniční ministr, jenž potvrdil pseudostát Kosovo, jenž Srbové správně nazývají „lažna država Kosovo“ – lžistát Kosovo. Pseudostát s vyřezávací lidských orgánů i z dětí, pseudostát prznitelů pravoslavných hřbitovů a klášterů zapsaných dokonce v seznámech UNESCO. Pseudostát vražedné soldatesky, jež se nazývala UCK a byla svého času na seznamu teroristů registrovaných USA... Pseudostát, organizující etnickou čistku na Srby hodnou hitlerovského nebo ustašovského řádění. I proto jsem ve volbách do EU nedal hlas kandidátům, jako byl mladý pan Bóna, jenž v Brně představil svůj volební program milleniálů – lidí narozených před přelomem století. Prý jim tato válka nic neříká a nevnímají ji jako evropskou válku. Nevnímají válku, která se vedla na evropském území 600–700 km vzdušnou čarou od nás! Proto my odbojáři nikdy nepřijmeme lži o tom, že prý „naše Evropa žije od roku 1945 bez války.“ Opět je pravdou opak. Ostatně nyní to ani pro válku na Ukrajině nelze po příště dobře obhajovat. Takže, přátelé z levice, pozor! Již nikdy nenazývejte leteckou válku NATO proti Jugoslávii pouhou epizodou! Autor je historik etnograf, studující balkánskou otázku 40 let. Jako příbuzný srbské rodiny navštívil Jugoslávii ihned po válce NATO. Napsal knihu Bělehradské lekce o této události. **JIRÍ JAROŠ NICKELLI**

Kosovský prezident Hashim Thaci

naci vod Dunaje, a tím k zanesení kontaminace do sousedních států po proudu Dunaje.

Takže tato válka nebyla epizodním aktem v rozbití nezávislého státu. Byl to především globálně politický mezník. Proč? Protože poprvé v dějinách mezinárodních vztahů antifašistické koalice byl bývalými spojenci napaden bývalý spojenecký stát. Protože poprvé v dějinách těchto vztahů byl napaden stát neagresivní politiky vůči okolí, stát, který žádné zemi neukradl ani metr cizí půdy. Naopak, byla mu silou velmo-

jinnou událost neregulérní válkou NATO vůči slabé neagresivní zemi, navíc krušené letitými ekonomickými sankcemi Západu. A současně toto jsou důvody, které vedou k cudnému zamlčování této války určité kruhy opozice a dokonce i levice v Německu a u nás. Proč? Die Linke zajisté se velmi těžko přiznává, že to bylo právě Německo, které poprvé od konce II. světové války se opět agresivně angažovalo v této válce. Přestože to nebylo Německo Die Linke... Naši části levice se pak přetěžko přiznává, že to byla

a prezident Klaus a pan Dienstbier starší (pomineme-li vlastence jako prof. Doleček, poslanec Foldyna, nebo moje maličkost...). Prezident Klaus – ať jej posuzujeme jak chceme – se v této věci statečně postavil všem agresorům, a zejména panu Havlovi, s nímž v tomto případě manifestně nejen nesouhlasil, ale se s ním i rozešel.

Co k tomu dodat? Že se Česká republika měla zachovat jako Rakousko? To přece výslovně nepovolilo přelet bombardérů přes své území. Ovšem v historii kdyby neplatí. Všechny bláboly o tom, že jsme byli teprve pár dní v NATO, neobstojí. Přece právě kvůli tomuto barbarství jsme byli překotně přijati do NATO a v jakési zadní místnosti amerického kongresu, pokud se nemýlím... Postoj pana Havla k tomuto odpor-

Duda obhájil úřad prezidenta Polska

Polský nejvyšší soud 3. srpna potvrdil platnost prezidentských voleb, takže Andrzej Duda v nich obhájil prezidentský úřad a posléze složil přísahu před oběma komorami polského parlamentu.

Duda je spojencem vládnoucí národně konzervativní strany Právo a spravedlnost. Ve druhém kole

prezidentských voleb 12. června obdržel Duda 51,03 % hlasů, jeho soupeř Rafal Trzaskowski 48,97 %. Jak na serveru Sputnik ČR o Dudovi prohlásil právník a politik Jiří Vyvadil, tak tento člověk je fanaticky bigotní katolík, zřejmě největší stoupenec militantní a agresivní protiruské politiky a válečný štváček par excellence.

Duda je slouhou USA. Prohlásil také: „Nejdůležitější je, že již máme tisíce amerických vojáků. Američané staví svou základnu protiraketové obrany v Redzikowu“. Přitom zdůraznil, že přítomnost amerických vojáků v Polsku zajišťuje, že „nebude dále ruskou zónou vlivu“.

(jel)

Paříž podporuje evropskou spolupráci

Uvedl to prezident Francie Emmanuel Macron v rozhovoru s ruským protějškem Vladimírem Putinem ve formátu videokonference. „Krise, kterou procházíme, a další regionální krize nám ukazují, jak je důležitý evropský prostor v širším smyslu toho slova – od Li-

sabonu po Vladivostok. Je to skutečný prostor spolupráce a míru. Chápeme důležitost toho i výzvy, které stojí před námi,“ zdůraznil francouzský prezident. Ruský prezident připomněl, že rozhovor obou lídrů se uskutečnil v den 75. výročí podpisu Charty OSN. Mac-

ron poznamenal, že tento dokument byl přijat s cílem „posílit jednotu a sblížení národů“. „Posiluje to náš společný projekt integrace pěti stálých členů Rady bezpečnosti OSN,“ řekl Macron s odvoláním na ruského kolegu.

tass.ru

Krymští Tataři za uznání ruského statusu Krymu

Vůdce regionální národně-kulturní autonomie krymských Tatarů Ejvaz Umerov prohlásil, že podporuje plán přátelství a míru turecké strany Vatan (Vlast), který zahrnuje uznání ruského statusu Krymu. Promluvil o nevyhnutelnosti po-

stupného uznání světovým společenstvím volby krymského lidu: „Podobné procesy a diskuse jsou nevyhnutelné nejen v Turecku, ale ve všech státech, které dosud neuznávají návrat Krymu. Zárodky zdravého rozumu vykukují ze všech stran a uznání Krymu jako součástí Ruska je neodvratné. Krymčané se v roce 2014 rozhodli

vrátit do rodného přístavu, do Ruska. Prezident a ruský lid nepodlehli stanovisku mezinárodního společenství a sedmým rokem společně zvládáme sankční úder a neuznání sjednocení.“ Dle něj země, které jako první uznají ruský status Krymu, prokáží politickou vyspělost, odpovědnost a ochotu budovat bezpečný a spravedlivý svět. **ria.ru**

Vedou Kosovo váleční zločinci?

Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, který vyšetřuje akce představitelů Kosova proti etnickým Srbům a dalším osobám během a po válce Kosova se Srbskem v letech 1998-1999, vznesl proti prezidentovi Kosova Hashimu Thaci a dalším devíti bývalým bojovníkům – separatistům obžaloby z celé řady

zločinů proti lidskosti a válečných zločinů. Obžaloba viní Thaciho a ostatní zodpovědnými z více než 100 vražd Albánců, Srbů, Romů a příslušníků jiných etnických skupin, včetně politických protivníků, z vynuceného mizení osob, pronásledování a mučení.

aftershock.news

Ruská vakcína proti koronaviru

Rusko jako první na světě má k použití vakcínu proti novému typu koronaviru SARS-CoV-2. Agentuře Novosti v Nižním Novgorodu to sdělil ministr zdravotnictví RF Michail Muraško.

Podle něho by se mělo s masivním očkováním lidí s vakcínou začít v říjnu. Přednost například dostanou zdravotníci a učitelé. Ruské ministerstvo obrany také uvedlo, že jako dobrovolníci pro testování vakcíny posloužili vojáci. Vakcínu dostal i vedoucí projektu Alexander Ginsburg. Premiér Michail Mišustin oznámil, že na vývoji

vakcíny se podílelo 17 ruských vědeckých pracovišť.

„Ruská vakcína proti koronaviru je efektivní a vytváří trvalou imunitu,“ prohlásil prezident Vladimir Putin. Vakcínu na sobě vyzkoušela i jedna z jeho dcer.

Kirill Dmitriev, šéf ruského státního investičního fondu, který financuje výzkum spojený s vakcínou, přirovnal začátek očkování k vypuštění družice Sputnik 1 v říjnu 1957. „Američané byli překvapeni, když slyšeli pípání Sputniku – a teď nastane naprosto stejná situace. Rusko bude první,“ řekl. **(jel)**

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Historie a současnost česko-německých vztahů

Tak se nazývá knížka erudovaného historika docenta PhDr. Jaroslava Kobra, CSc. Je k dostání v nakladatelství Futura v ulici Politických vězňů 9, Praha 1. Kobr jako rodák z krkonošských pohraničních hor od dětských střevců vyrůstal v česko-německém prostředí, které dobře zná. Z jeho díla na ukázkou publikujeme kapitolu nazvanou „Heydrichova strategie konečného řešení českého národního osudu. Protiněmecký radikalismus:“ (jel)

Stimulem radikalizace transferových (vysídlovacích) plánů se stal brutální teror zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Ovšem nejen teror, ale zejména Heydrichova strategie konečného řešení židovské otázky i konečného řešení českého národního osudu hluboce poznamenaly česko-německé vztahy. Nezávisti vůči Němcům, a to nejen vůči vyloženým aktivním nacistům, i touha po odplatě mezi českým obyvatelstvem narůstala. Ihned po nástupu do úřadu 27. 9. 1941 vyhlásil Heydrich výjimečný stav a stanné právo. Reagoval tak na vzrůstající český odpor a odboj zejména po přepadení Sovětského svazu nacistickým Německem. Český národ měl být zdeptán mj. popravami podle rozsudků tzv. stanných soudů, de facto ale podle policejních špiček z řad gestapa.

Na druhé straně však Heydrich sáhl i k určité sociální demagogii. Přijímal delegace dělníků i rolníků, nechal zvýšit přiděly potravin pro dělníky, nechal vyvažovat polévky v továrnách. Německé okupační moci šlo o to, vyždímat z dělníků pracujících pro válku co nejvíce energie. To znamenalo udržet v „protektorátu“ klid a pořádek, aby válečná výroba mohla probíhat nerušeně. Ke „klidné taktice“ patřil ale také hrubý teror pro ty, kteří kladli odpor nebo prováděli dokonce různé sabotáže. Heydrich zastrašil i protektorátní vládu, když nechal odsoudit a popravit jejího předsedu, generála Eliáše. Protektorátní autonomii nasměroval ve „správu z pověření Říše“. Nařídil zrušit schůze ministerské rady, vláda se mohla usnášet jen na tom, jak plnit směrnice říšského protektora. Do protektorátní vlády dosadil „své lidi“, jako E. Moravce, ministra školství a osvěty, W. Bertsche, ministra hospodářství a práce.

Nelze ovšem opomenout, že Heydrichova taktika „bíle i chleba“ představovala snad pro každého Čecha velké dilema: buď nějak pasivně přežít v ústraní, nerisikovat, do ničeho nemluvit, anebo se rázně postavit proti nacistické moci, a to i za cenu ztráty života. Tady se ukazovaly na jedné straně opravdové charaktery hrdinů, projevy odvahy a skutečné lidskosti, na druhé straně pak „ohýbání hřbetů“ i zjevná kolaborace s nacistismem.

Asi nejhanebnější se do dějin zapsal R. Heydrich svou vizí „konečného řešení židovské otázky“.

Němečtí vojáci nesou rakev s tělem mrtvého Heydricha

Foto zdroj: aktuálně.cz

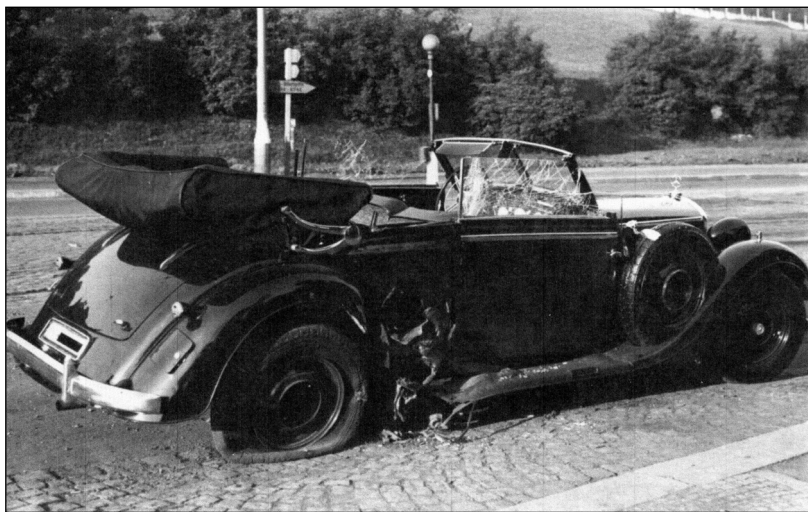
Byl to právě on, kdo pozval na 20. ledna 1942 do honosné vily na břehu jezera Wannsee v předměstské části Berlína 15 vysokých nacistických státních úředníků, představitelů SS a stranických funkcionářů. Tato „sešlost“ měla promyslet a zkoordinovat tzv. konečné řešení židovské otázky. Konference (nebo lépe porada) ve Wannsee věnovala nejvíce času Heydrichově přednášce. Ten mimo jiné uvedl, že od roku 1933 do konce října 1941 se z Německa vystěhovalo asi 537 000 Židů. Místo vystěhování však vznikla další možnost řešení – evakuace Židů na „Východ“. Pro toto řešení přichází v Evropě v úvahu asi 11 milionu Židů.

Při „konečném řešení“, sděloval dále Heydrich, „budou tito Židé nasazeni na práci. S těmi, kteří přežijí velké pracovní nasazení, musí být příslušně naloženo. Aby se vyčistil prostor pro Němce, má být Evropa od Židů pročištěna od západu na východ a jako první na řadu má přijít území Říše a Protektorátu Čechy a Morava. Evakuování Židů půjdou nejprve do tranzitních ghetť a později budou transportováni dále na východ“. Účastníci porady ve Wannsee věnovali hodně času otázkám zacházení s tzv. míšenci, rozebírali i problematiku „polovičních“ nebo „čtvrtinových“ Židů. Nedokázali se dohodnout nejen na tom, jak naložit s těmito Židy, ale ani na tom, jak se vypořádat s těmi Židy, jejichž manželskými partnery byli „árijské“ Němci. Zazněly zde i hlasy o sterilizaci.

Götz Aly v publikaci Konečné řešení (Argo, 2006) vyjádřil, že „skutečným cílem a úspěchem konference bylo napomoci tomu, aby bylo „konečné řešení“ začleněno do běžných byrokratických a politických struktur německého státu a po pracovních technické stránce vhodně zorganizováno“. Genocida se stala oficiální politikou. Protokol z Wannsee zůstává programovou výpovědí o způsobu, jakým nacisté prováděli genocidu. Jak tvrdí britský historik Mark Roseman ve své knize Setkání ve vile u jezera (česky byla vydána v roce 2003 nakladatelstvím Dokofán), „protokol“ svědčí o tom, že komplexní plán, jak mají všichni Židé zemřít, se právě rodil. Jediná nezodpovězená otáz-

ka se týkala prostředků vraždění. Kromě několika privilegovaných výjimek, které měly být deportovány do ghettá pro přestárlé, nečekalo Židy nic jiného než smrt.

Na problematiku židovskou navázal Heydrich i svou další strategií – tzv. konečného řešení českého národního osudu. Jeho zásady formuloval státní sekretář v protektorátě úřadu, sudetský Němec Karl Herman Frank. Heydrich tuto strategii dále rozpracoval o aktuální taktiku. Konečné řešení české otázky, likvidace Čechů jako národa, měla být ovšem takticky odložena na dobu po vítězném německém válce. V době válečné se mělo upřednostňovat hledisko nejefektivnějšího využívání českého hospodářství. „Konečné řešení české otázky“ podle rasového a politického kritéria mělo být následující: první skupině Čechů – rasově dobré a dobře smýšlející (asi jedné třetiny Čechů.) – se mělo dostat „dobrodiní“ germanizace; druhé skupině (těž asi jedné třetiny Čechů) – rasou a smýšlením špatné – bylo určeno zotroče-

Heydrichovo auto, zasažené bombou parašutisty Jan Kubiše

Foto: zdroj www.mysmetonevideli.cz

ní na „Východě“; třetí skupině – dobře smýšlejících, ale rasově špatných – bylo stanoveno vysídlení do „Říše“ a zbavení možnosti plodit děti, tedy vymření; čtvrté skupině – rasově dobrých, ale špatně smýšlejících – se mělo dostat převýchovy k naprostému podřízení. V případě neúspěchu pak takové lidi „postavit ke zdi“ a zlikvidovat.

Likvidace Čechů jako národa mělo být sice odloženo až na dobu po německém vojenském vítězství, v němž nacisté věřili, to ovšem

neznamenalo, že se něco nemohlo připravovat už během války. Jednalo se o rasový soupis Čechů, o dílčí germanizaci české půdy, arizaci židovského majetku. Hlavním opatřením se stalo soustředění Židů v Terezíně, odkud byli deportováni do Osvětimi i dalších koncentračních táborů. Docházelo také k decimování funkcionářů českého odboje.

Uskutečňování Heydrichových koncepcí a plánů znemožnil až atentát na tohoto zločince 27. května 1942. Když na následky atentátu Heydrich zemřel, nacisté se mstili. Vyhlásili stanné právo a zahájili masové popravy, často bez alespoň formálního soudního přelíčení. Německá policie i armáda prohledaly asi 5000 obcí, bylo popraveno až 1700 českých lidí, a to i jen za tzv. schvalování atentátu. Největším nacistickým zločinem se stalo vyvraždění a zlikvidování obcí Lidic a Ležáků, což vyvolalo vlnu protestů po celém světě. Česko-německé vztahy se dostaly na „bod mrazu“ a vyostřily se. Díky brutální německé odvetě za atentát se otázka vysídlení sudetských Němců dostala na „přetřes“ nejen u nás, ale především v protihitlerovské koalici. Další radikalizace české společnosti vůči nacistům i Němcům jako národu se stala faktem. To věděli jak domácí odbojáři, tak samozřejmě i exilová vláda.

Nutno připomenout, že na základě těchto nových okolností a skutečností přešel exilový prezident Beneš od antifašismu k protiněmeckému radikalismu. Není účelem této knihy popisovat různá jeho jednání nebo rozebírat desetibodový plán /blíže je možné seznámit se s tímto plánem například v díle: Zdeněk Beneš a kolektiv, Rozumět dějinám, Gallery 2007, s. 174 – 175), se kterým od-

etských Němců z celkového počtu 3 200 000 – podle sčítání lidu z roku 1930. Vzhledem k válečným ztrátám a uprchlákům po porážce Německa se měl odsun týkat až 1 600 000 Němců. V memorandu se zdůrazňovalo, že Němci, kteří by zůstali po odsunu v ČSR, by neměli být diskriminováni, na druhé straně však neměli dostat žádná zvláštní práva jako politický celek. Na československém území neměl být znovu povolen zvláštní menšinový statut. Memorandum z 23. 11. 1944 bylo vlastně závěrečnou formulací řešení německého problému, k jaké došla exilová vláda v Londýně v čele s Benešem. Znamenalo formulaci úplného a nedílného pojetí transferu, tedy odsunu Němců.

K otázce vysídlení Němců po druhé světové válce se také velmi radikálně vyslovovali komunisté v čele s K. Gottwaldem. Snad jedinou výjimkou se stala odbojová mládežnická skupina Předvoj, která zastávala stanovisko, že český odboj nemůže nadřazovat jeden národ nad druhým, že nesmí být veden nenávistí k Němcům jako národu, ale nenávistí k nacistům a fašistům obecně. (I tuto umírněnou odbojovou skupinu gestapo zdecimovalo. Vedoucí činitelé skupiny byli ještě v květnu 1945 v Terezíně popraveni.)

Tečku za velmi vyhraněnými česko-německými vztahy v této době, a to velice smutnou, učinily neblahé události na konci druhé světové války. Byly to „pochody smrti“ z koncentračních táborů, pěší pochody válečných zajatců, represálie „esesmanů“ apod. Když se podařilo jednotkám SS při květnových povstáních v některých městech či obcích přejít dočasné do protitoku, masakrovaly české obyvatelstvo. V Pražském květnovém povstání „esesmani“ hnali před svými tanky proti barikádám prosté české občany.

V pražské čtvrti Pankrác vnikli nacisté do sklepů krytů, postříleli zde 37 osob, z toho i děti od 6 do 15 let, dále 13 žen, z nichž dvě byly těhotné. Tyto hrůzy podnítily některé Pražany k odvetě a k pomstě na zajatých německých civilistech. Vedle hrdinství a odvahy skutečných odbojářů – vlastenců v Pražském květnovém povstání se bohužel také objevili, i když minimálně, bývalí kolaboranti. Ti se pokusili „dělat odboj“ na poslední chvíli a chtěli se tak etablovat do nově vznikající ČSR.

Nacistický teror na konci války vyvolal mezi Čechy nenávist vůči všem Němcům. Češi žádali jejich potrestání a „odsun“ považovali za samozřejmý. Všem ale bylo jasné, že československé transferové požadavky vůči Němcům budou řešeny jen v rámci mezinárodních spojeneckých dohod. Osud Německa tak vyřešili šéfové vlády tří velmocí protifašistické koalice – SSSR, USA a Velká Británie – na konferenci v Postupimi 17. 7. až 2. 8. 1945.

JAROSLAV KOBR

LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA

ROA jako karta ve hře Třetí říše

(Pokračování
z minulého čísla)

ROA jako aktér intrik
„třetí říše“

Součástí intrik Třetí říše se v závěru války stala i tzv. Ruská osvobozená armáda. Připomeňme si její vznik. V letech 1941 – 1945 se do německého zajetí dostalo 5 754 000 sovětských vojáků, z nichž 3 700 000 zahynulo. Ze zajatých vojáků a vězňů v koncentračních táborech se formovaly různé dobrovolnické i pomocné jednotky, divizemi Waffen-SS počínaje a zásobovacími a pracovními jednotkami konče, například Turkestánská legie, Legie Volžských Tatarů, Ázerbájdžánská legie, Gruzínská legie a další.

Pod záštitou Himmlera a na přímý příkaz Adolfa Hitlera byly v roce 1944 vyzbrojeny a vyškoleny jednotky „ruské armády“ pod velením generála Vlasova, zběhnuvšího z Rudé armády. Jejich politický program byl schválen 14. listopadu 1944 v Praze, na Pražském hradě. Ozbrojené síly Výboru pro osvobození národů Ruska (VS KONR), zkráceně pak Ruská osvobozená armáda (ROA), měly tvořit páteř a pěst tohoto „osvobozenického hnutí“. Kmotry tohoto aktu byli v zákulisí později známí pánové Gehlen a Kromiadi. Nicméně, přítomní aktéři ustavujícího sjezdu KONR na Hradě z listopadu roku 1944, jako K. H. Frank, generál pěchoty Rudolf von Toussaint a předseda vlá-

dy Protektorátu Čechy a Morava Jaroslav Krejčí společně také účinkovali v akci, která se udála na samém konci války. Že by náhoda?

Zásluhy v boji
proti Spojencům

Ruská osvobozená armáda (ROA) si mezitím vydobývala na bojištích důvěru vedoucích představitelů „třetí říše“. Zúčastnila se

Sergej Kuzmič Buňačenko

bojů a policejních kárných akcí proti civilnímu obyvatelstvu všude, kam ji posílali. Velení ROA se vyškolovalo zvláště v bojích na západní frontě proti spojencům a při kárných akcích v okupované Francii.

Válečný dopisovatel Anton Klaas o tom svědčil: Anglo-americké vylodění byla hodina zkoušky pro ruské dobrovolnické pra-

pory stojící mezi Le Havre a Cherbourgem. Spolu s německými bratry ve zbrani dobrovolníci zuřivě bojovali s nepřítelem při vylodění jak z moře a ze vzduchu a způsobili mu obrovské ztráty. 6. června po spojeneckém vylodění se Buňačenko na pokyn 7. velitelství zúčastnil bitev v rámci 635. třetí rot. Mezi 26. a 7. červencem velel konsolidovanému pluku ROA.

Informační list dobrovolnických jednotek „Volja naroda“ č. 163 (209) z 18. 7. 1944 napsal: Velitel první ruské úderné skupiny, plukovník Buňačenko, byl vyznamenán „Řádem Železného kříže“ za příkladné velení nad prapory, které mu byly svěřeny na normandské frontě, a za osobní statečnost.

V září roku 1944 ruské jednotky bojující v rámci wehrmachtu ztratily v bojích proti Spojencům 8,4 tisíce lidí a 7,9 tisíc jich bylo nezvěstných. Poslední východní prapory schopné boje byly zničeny během bitvy v Ardenách.

Intermezzo: Himmlerovy
hry se západní koalicí

21. dubna 1945, a pak ještě o dva dny později, se Himmler setkal se švédským hrabětem Bernadottem. Na jeho žádost měl švédský vyjednavatel navázat kontakt s Dwightem D. Eisenhowerem, vrchním velitelem spojeneckých sil v severozápadní Evropě. Himmler nabízel jednostrannou německou kapitulaci západním mocnostem a garanci případného společného postupu proti Sovětskému svazu. Choval se, jako by byl již nástupcem Hitlera. Spojenci předali Himmlerovu nabídku k vyjednávání tisku. Hitler dostal hysterický záchvat a vyloučil Himmlera z nacistické strany, stejně jako ze všech stranických a státních úřadů...

Vlasov 14. listopadu 1944 u vchodu na Pražský hrad

Postup vlasovců do Čech

Mýtus, že Praha v květnu 1945 nebyla osvobozena Rudou armádou, ale vlasovci, tedy Ruskou osvobozenou armádou, není český patent. Nezaštiťoval se jím Vlasov, Buňačenko a spol. ani u sovětského soudu. Za tvůrce tohoto mýtu lze považovat ruského spisovatele Alexandra Solženicyna. V jeho knize Souostroví Gulag

se píše: „Vlasov do konce dubna shromáždil své dvě a půl divize u Prahy. Pak se zjistilo, že se generál SS Steiner chystá zničit české hlavní město ... a Vlasov přikázal svým divizím, aby se přesunuly na stranu vzpurných Čechů“.

Pokračování příště
Vybráno z časopisu
ČSBS Národní osvobození
(9 – 10 2020)

V Polsku vojáci USA

Polský ministr obrany Mariusz Blaszczak ohlásil, že v zemi přibude „nejméně tisíc“ amerických vojáků a velitelství amerických sil na východním křídle Severoatlantické aliance. Již dříve ohlásil šéf Pentagonu Mark Esper stažení asi 12 000 vojáků USA z Německa.

„Smlouva s US o posílené obranné spolupráci bude brzy podepsána,“ sdělil Blaszczak, podle nějž se má smlouva týkat „trvalé přítomnosti vojsk USA v Polsku“. Dosud byly americké jednotky v Polsku a Pobaltí rozmístěny na základě rotace, takže se vždy po půl roce střídaly. (ČTK)

Polská armáda zakázala vstup
k české kapličky

Polští vojáci střežící uzavřené hranice z důvodu koronavirové nákazy si zřídili hlídací stanoviště na českém území. Nejdříve zůstávali na polském břehu, ale později se přes most přesunuli do

českých Pelhřimov. Přímou u kaple si rozdělali táborák a nepouštěli k ní české občany. Situaci řešila Ministerstva zahraničí i vnitra ČR.

bruntalsky.denik.cz

Maďarsko
proti Istanbulské úmluvě

Maďarský parlament přijal usnesení, ve kterém vyjádřil svůj odmítavý postoj vůči případné ratifikaci Istanbulské úmluvy. Většina poslanců označila tuto dohodu za projev genderové ideologie, která je v rozporu s tradičními hodnotami a zákony Maďarska. V přijatém usnesení se zdůrazňuje

nepřijatelný ráz Istanbulské úmluvy pro obyvatelstvo Maďarska. Podle většiny poslanců se totiž jedná o právo Maďarů bránit tradiční hodnoty a vlastní kulturu, stejně tak se podotýká, že tato smlouva Rady Evropy není v souladu se státními zákony.

sputniknews.com

Tesla byl Srb

Srbsko protestuje u Evropské unie, protože na svých internetových stránkách označila vynálezce a elektrotechnického průkopníka Nikolu Teslu za Chorvata.

Ministr zahraničí Ivica Dačić uvedl, že poslal protestní notu do Bruselu, protože stránky EU pro děti Learning Corner (Evropa pro školy) označily Teslu za „slavného Chorvata“, který je jedním z prvních lidí, kteří objevili rentgenové záření, píše agentura APOD.

Tesla byl etnický Srb. Narodil se ve vesnici Smiljan, která tehdy byla součástí Rakouského císařství a dnes se nachází v Chorvatsku. Většinu svého života však strávil v zahraničí. Pracoval v Budapešti a Paříži, než v roce 1884 emigroval do USA a získal americké občanství. Zemřel v New Yorku v roce 1943. Historické knihy ho podle ČTK citují, že říkal, že je hrdý na svůj srbský původ a chorvatskou domovinu.

Teslův popel je uložen ve zlaté zbarvené kouli v Muzeu Nikoly

Tesly v srbském hlavním městě. Jeho sochy jsou jak v Bělehradě, tak v chorvatském hlavním městě Zá-

hřebu... Srbský ministr kultury požaduje od EU za falešný popis původu Tesly alespoň omluvu (rj)

Lukašenko vyhrál volby

BĚLORUSKÝ PREZIDENT ALEXANDR LUKAŠENKO obhájil se značnou převahou v srpnových prezidentských volbách post nejvyšší hlavy běloruského státu. Opozice se nemůže smířit s jeho vítězstvím a zemi destabilizuje protesty. Ruský prezident Vladimir Putin slíbil Bělorusku pomoc se zajištěním bezpečnosti země, pokud o to Minsk požádá. Prohlásil to Alexandr Lukašenko. Řekl rovněž, že jej „znepokojují vojenská cvičení NATO“ v sousedních zemích Polsku a Litvě. Poslal proto k hranicím leteckou brigádu. (jel)

FOTO – MICHAIL SVĚTLOV/GETTY